

ნ ა ტ ვ რ ა

ასრულდა თითქმის, რასაც ვნატრობდით
ჩვენ ამ ნახევარ საუკუნეში
და, როგორც სვიმონ მოხუცებულსა,
მეც მომეფინა, მოხუცს ნუგეში.

გამოიღვიძა ხალხმა მძინარმა,
რომ მოიპოვოს თავისუფლება
სიტყვის, მწერლობის, კრება-ერთობის
და აასრულოს საერთო ნება!..

გუშინ არ იყო, რომ აკრძალული
ძალმომრეობით გვქონდა ეს ყველა?
ბიუროკრატი, როგორც რომ ჩრჩილი,
კაცურ ღირსებას ღრღნიდა ნელ-ნელა!

მადლობა უფალს! მოვიდა წარღვნა,
რომ წაილეკოს უსამართლობა
და დაემკვიდროს ამიერიდან
წმკებან, ნთანხმობან, ნძმობან, ნერთობან!

შრომა ხალხისა, შეერთებული
ძალთა-ძალია სტიქიონური,
ვერ შეაჩერებს მას ვერაფერი,
გინდა ბრძანებაც იყოს მეფური!...

ახლა კი სწორედ შემძლია ვთქვა:
თუმცა გავლიე ცხოვრების გზანი,
მაგრამ ნუგეშად მიმყვა მე თან
დიდი იმედი, კარგი ნიშანი!...

ეს არის მხოლოდ პირველი ბიჯი
და თან მოჰვება მას სიარული!
შვილების პირველ ფეხის ადგმაზე
მისი მშობელი არს მხიარული.

ესეც პირველი ნაბიჯი არის,
ჩვენის ხალხისგან დღეს გადადგმული.
ჯერ იბარბაცოს!... რომ გამაგრდება,
მაშინ წინ წავა გამხნევებული.

ადრეც მეჯერა და ახლაცა მწამს:
სიტყვა თესლია, საქმე დ ნაყოფი!
თუ არ ხანგრძლივის მოვლა-წამლობით,
არ იკურნება ხომ ავადმყოფი?!

ბედმა გვარგუნა ჩვენ ხვნა და თესვა,
რაც კი მოითხოვს ხანდახან გასვრას!
თქვენ მომკლები ხართ! ხელს თუ გაიჭრით,
ნუ ერიდებით ცოტა სისხლის ღვრას!

თუმცა მოვხუცდი, არშემიძლია
დავატრიალო თქვენებრ ნამგალი,
მაგრამ მაინც კი გადაბმული ვარ
და თქვენ შეგყურებთ სიამით თვალი!

აბა, ნჰოპუნან დააგუგუნეთ
პურის სამკალად, ეკლის საჭრელად,
და მეც შორიდან ბანს გეტყვით ყველას
სიამოვნებით, უკანასკნელად!

1905 წ.